

at Penge skulde bevilges paa Finantsloven og ikke andre Steder. Og naar man nu kommer og forlanger en Bevilling paa Finantsloven, henviser de samme ærede Medlemmer til at faae den ved en særlig Lov. Det forekommer mig, at det er den største Inkonsekvens, det er muligt at gjøre sig skyldig i. Hvad det ærede Medlems Udtalelser med Hensyn til Bevillingsmyndighedens Deling mellem Folkething og Landsting angaar, forekommer det mig, at det ogsaa beror paa en fuldstændig Misforstaaelse af den hele Stilling, naar det ærede Medlem tror, at fordi en Bevilling, som først er bleven givet i Landstinget, medens den først er forlangt her, det saa skulde være under Folkethingets Værdighed at tiltræde den. Er det ikke ubegribeligt? (Afbrudelse af Holstein-Ledreborg). Det var det ærede Medlems Raisonnement. Det forekommer mig at være Noget af det mest Ubegribelige, thi dersom det ærede Medlem vil fastholde den Betragtning i sine Konsekvenser, saa maa han komme dertil, at der ikke kan være Tale om at forelægge Finantsloven andre Steder end i dette Thing (Stemmer: Først!) Ja først; men ogsaa sidst. Bevillingen har været forlangt her først, og nu kommer man her sidst, og naar det er stødende, forekommer det mig, at det ærede Medlem maa komme til den Betragtning, at Forelæggelse her skulde være baade det Første og det Endelige. Der kunde ikke være Tale om at bringe den frem andre Steder, det vilde i hvert Fald være meningsløst, thi der kunde ikke foretages Forandringer andet Steds i, hvad her er vedtaget. Det har jeg ikke villet undlade at sige, skjøndt jeg naturligvis har Følelsen af, at det ikke vil faae nogen Indflydelse paa Afstemningen, thi det kjender man jo forud, at det er Noget, der er givet inden Forhandlingen her.

Th. Nielsen: Det er ikke mange Ord, jeg skal udtale, men jeg kan ikke negte, at overfor de stærke Udtalelser, der fremkom saa vel fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Scavenius) som fra det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (Jermansen), finder jeg mig foranlediget til ogsaa at fremkomme med et Par Ord. Den ærede Ordfører for Mindretallet bemærkede, at om vi endogsaa såde her en Maaned, bleve vi ikke kløgere paa de Spørgsmaal, hvorom der forhandles. Jeg forstaa nu ikke rigtigt, hvorledes det ærede Medlem kan fremkomme med en saadan Argumentation, thi det ærede Medlem maa dog vide, at der endogsaa er forelagt en tyk Bog med Bilag om denne Sag for Finantsudvalget i Dag, at der er tydske Kontrakter forelagte, og det ærede Medlem kan dog ikke forlange, at samtlige Medlemmer skulle være i Stand til at læse Lysk; der er nemlig ikke en Gang fulgt Oversættelse med. Naar derfor det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds har en saa overmaade stor Klarhed over Spørgsmaalet og siger, at Preussien har det

Samme, og at han ikke kan være med til at bære et saadant Ansvar, som Regtessen vilde medføre, tror jeg ham selvfølgelig meget gerne; — jeg hørte med Interesse paa den Inderlighed, hvormed han talte, — men jeg siger, at er der Noget, der skal have Ansvaret her i denne Sag, er det den slappe Administration, der først i den sidste Time har kunnet fremkomme med Oplysninger, som først have kunnet foreligge for det andet Thing, ja neppe maasse for det. Men gaar man ud fra den Motivering, som det ærede Medlem for Jærverne (Bærentzen) gik ud fra — jeg veed ikke, om det ærede Medlem vil regne sig til de Sagskyndige (Bærentzen: Nej!) naa, saa meget desto bedre; det ærede Medlem er altsaa fuldt troende, saa behøve vi kun at høre Krigsministeren sige, at det og det er nødvendigt, og saa skulle vi stemme for det. Det gaar det ærede Medlems Motivering ud paa; men jeg tror dog ikke, at et Thing eller dets Flertal kan bygge paa saa løse Grunde. Jeg siger derfor, at er der Noget, som har Ansvar i denne Sag, saa er det den militære Administration, der først har kunnet blive færdig efter Mars og Maaneders Dverveielse, men ikke vil tillade os her at faae blot nogle Dages Dverveielse. Den høitærede Minister gjentog: Hvad vilde det have nyttet, at jeg var kommen med et særligt Lovforslag; der var jo Ingen, som vilde støtte det med Undtagelse af de ærede Medlemmer for Rjøbenhavns Amts 5te Valgkreds og Maribo Amts 2den Valgkreds (Holstein-Ledreborg og Frederiksen). Det er nu en egen Sag at staa op og støtte Noget, man ikke kjender. Jeg anser det for tilsvækkeligt, naar den ærede Ordfører siger — og jeg tror, at det maa være ethvert Medlems Mening —, at kommer man til den Dverbevisning, at Sagen er rigtig og god, saa stemmer man for den. Det var ogsaa det Æneste, der kunde siges, og det blev ogsaa sagt. Men jeg tror, at der er en anden Grund til, at den meget ærede Minister ikke kunde fremkomme med en særlig Lov, og denne Grund maa søges i Noget, man kalder Lo-Maaneders-Politik. Den har, tror jeg, spillet en uheldig Rolle i denne Sag saa vel som i andre, og det kan ikke negtes, at det kunde ikke nytte at faae et særligt Lovforslag med ligesaa saa Dage til Dverveielse, som vi her have haft til at overvie Sagen paa Finantsloven. Af et særligt Lovforslag maatte følge en Forlængelse af Rigsdagen; men det kan man jo meget godt forstaa, at et Ministerium, som, at dømme baade efter den høitagtede Finantsministers Udtalelse under Finantslovens første Behandling og efter hans Indstilling af 27de Januar til Hans Majestæt Kongen, synes at hylde Lo-Maaneders-Politikken, nødtigt vilde gaa til en ny Forlængelse af Rigsdagen; thi hvad blev der saa af alt det, hvorover man i Østrepresen har reist saa store Raab, og hvorpaa man har bygget saa store Forventninger! Det tror jeg altsaa er den